

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium hominis christiani - Cod. Ettenheim-Münster 79

[S.l.], [18. Jahrh.]

Caput XIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-108661](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-108661)

Caput XIX
Aspirationes ad Deum
ob eius simplicitatem.

Res, quò perfectiores, eò amplius à multi-
plicitate elongantur, et simpliciores existunt;
Angelus namq; simplicior est homine,
Archangelus angelò; et sic ascendendo sem-
per ad maiorem simplicitatem pervenimus.
Cum igitur tu Domine Deus meus sis om-
nium perfectissimus, consequens est, quòd sis
actualissimus, et simplicissimus, excludens om-
nem prorsus compositionem, quæ prerogativa
nulli nisi tibi soli competit; inde fit, o ama-
bilissime Deus, quòd non sint duo, substantia
tua et esse tuum, sed idem omnino sint in te
essentia et esse, Deus et deitas. Hæc planè sunt
valde admiranda, meumq; transcendunt intel-
lectum; nihilominus, o mi Deus, licet tuam
simplicitatem comprehendere nequeam, minus ad
eam unquam pervenire possim, quamdam tamen
cupio simplicitatem, quam à me exigis. Aufer
igitur à me o ens simplicissimum, o purissimū
bonum; aufer inquam, a me omnem multipli-
citem desideriorum terrenorum, ac tribue mi-
hi cor simplex, et cuius affectus ad te unum
et simplex bonum super omne bonum per-
petuo ferantur. O si à te Deus meus id
consequi possem, quam tranquillam ac bea-
tam ducerem vitam.

2 O amantissime Deus, si daretur quædam
creatura, quæ res suam simplicitatem omnia
desiderabilia, omnia delectabilia, et quidquid
cor satiare potest, in se contineret, quam im-
pense eam diligeremus. Et ecce Domine Deus

Tu es substantia simplicissima, et incomposita,
 ac proinde ditissima, quia tu es tibi omnia, et
 extra te nullo opus habes; ^{inde est quod} ac proinde omnia
 bona, omnesque perfectiones, et quidquid apud nos
 in pretio est, in te recludas; tu igitur opulentia,
 dulcedo, bonitas, pulchritudo, sapientia, tu via
 veritas et vita; via per quam ambulare de-
 beo, ut veniam ad te, veritas, quam complecti
 cupio, ut cognoscam te, vita, secundum quam vi-
 vere desidero, ut fruatur te. Et haec omnia sunt in
 te simplicissima entitas. O dilecte votorum meo-
 rum! O unicum bonum meum. amulos hanc tuam
 simplicitatem, atque intentionem rectus, et simplex
 esse cupio, ut in omnibus cogitationibus, desideriis,
 et operibus meis, nihil nisi te solum quaeram, ac
 te solum sitiam.

3. Quid mors, O dilectissime Deus? nonne separatio
 anima à corpore; sed tu cum sis simplicissima sub-
 stantia, corpore et anima constare nequis, et sic
 nunquam mori poteris. Reges huius seculi moriuntur,
 et clientes suos in ipsos sperantes vacuos et suam spe
 frustratos relinquunt. At tu Rex seculorum im-
 mortalis et invisibilis nunquam nos in te confi-
 dentes, deseres, quia mortem et infernum nexis,
 sicut enim tibi Deo meo tanquam substantia
 simplicissima nihil accedere poterit, ^{ut tunc Deus}
 Deus talem etiam simplicitatem consequatur, qua
 mortem gustare non valeam, mortem inquam
 peccati; anima enim, quae peccaverit, ipsa mo-
 rietur. Haec igitur mors longe sit à me;
 quia non est in morte, qui memor sit tui.
 tantum abest, ut ut tunc de torrente volup-
 tatis tuae potari valeat. Potius morte
 iustorum moriar, ut cum ipsis in caelesti pa-
 tria inebrietur ab ubertate domus tuae.

† potest, ita etiam
 a te nihil recedere

Ezechiel.
 16.

ps. 6.